

Preu
de subscripció:
2'50 ptes. l'any
Un número:
10 cts.

EMPORION

PERIÒDIC QUINZENAL

Redacció i
Administració:
Ateneu
Montgrí

Any I

TORROELLA DE MONTGRÍ 8 de Març de 1915

Núm. 5

DE LA TERRA

LA FIRA DE SANT ISIDRE

L'«Ateneu Montgrí» recull totes les iniciatives que 's proposin per a 'l restabliment de l'antiga fira de Sant Isidre, que ha tingut fa temps una solució de continuïtat. En «Pons» que mai ha sigut el darrer en esforçar-se pel bé de Torroella, que en un aspecte de relativitat es el béde Catalunya, vol pendre la paraula entre 'l concert de veus amigues que ja han proclamat la conveniència d'aquesta obra.

Permeteu que expressem abans d'altra cosa la satisfacció que actualment ens embarga: els nostres anhels han trobat ja una contesta, ja algunes intel·ligències busquen l'iniciativa, ja alguns esperits demostren la seva inquietut davant de la renaixença paulatina del nostre esperit públic. Per les portes que hem obert ja hi ha entrat un alé reconfortant com un alé de primavera, com un caudal de joventut; optimistes de mena creiem que l'hora de la nostra reconstitució no es tant llunyana com molts suposen, com sembla que 's desprén de l'espessa boirada que 'ns envolta.

El restabliment de la fira de Sant Isidre té una importància que no s'escapa a ningú; tot lo que representi un impuls a la nostra vida, al nostre major benestar no deu, no pot mirar-se amb indiferència; aixís ho manifestàvem l'últim dia al dir que la manca d'esperit de col·laboració, es imperdonable quan se tracta d'una obra ventajosa per la col·lectivitat; ara se'ns presenta una ocasió adequada per a llençar de sobre nostre aquell funest individualisme que 's constitueix en un principi de gran i fonda pertorbació.

Devant del restabliment de la fira de Sant Isidre, nosaltres hi veiem tot un dipòsit d'ideal; nosaltres hi veiem el sagrat element de la tradició, que té un fons de patriotisme i un principi de veneració an els nostres passats; nosaltres hi veiem una obra de amor i un desitj de millora, per quan es un esforç realitzat per a assolir una major prosperitat; nosaltres hi veiem un fort sentit pràctic, car implica un augment de riquesa i fomenta les nostres coses; nosaltres hi veiem també una expansió de vida, un recull d'energies, una diada d'intensa poesia. Qui serà que diguent-se bon torroellenc, no porti la seva col·laboració an aquesta obra? La vergonya, el

menyspreu de tothom caurà sobre d'ell, com un càstic, com una expiació a la seva carencia del més elemental bon sentit.

* * *

Tenint en compte que totes les obres deuen anar convenientment orientades, nosaltres ens atrevim a proposar un procediment d'execució.

Partim del supòsit de que ningú mancarà a la crida, o al menys volem fer aquest honor al patriotisme dels fills de Torroella. Siguent aixís, nosaltres des de l'«Ateneu» iniciador de l'obra, convocariem les forces vives de la població, per a tres objectes: l'un seria l'elegir una comissió gestora que naixeria del si d'aquella reunió, l'altra per buscar recursos i la tercera per enlairar un manifest al Ajuntament demanant-li el seu apoi, aixís com la designació de dos regidors (un dels quals deuria ser en Genís García) per a que junt amb la comissió portessin a terme el projecte en sa totalitat.

Dit açò en termes generals, concretem alguns detalls especials. Les forces vives que convocariem serien: primer un representant de les societats constituïdes culturals, polítiques i recreatives; segon un representant dels gremis, germandats, etc.; tercer quatre representants del «Sindicat Agricol» (dos propietaris i dos agricultors) i quart un representant dels comerciants o industrials no agremiats. Per açò últim, tenint com a punt de partida que l'«Ateneu» deu comptar amb la confiança de tothom, fariem que l'«Ateneu» agrupés els comerços i les indústries per categories a base de l'analogia de genres o de treball, sempre que cada categoria per lo menys reunís dintre la vila, quatre establiments. Aixís classificats per «la sort» deixariem el representant de cada una de les categories i açó fet procediríem sens demora a la reunió abans esmentada.

Com hem dit ja, aquesta reunió tindria una triple finalitat: la comissió gestora que en ella s'elegiria se compondria de set persones, quatre a la voluntat lliure dels reunits, un del «Sindicat Agricol» forçosament i els altres dos del «Ateneu», un dels quals deuria procedir de la Junta Directiva d'aquesta entitat i seria el president de la comissió; l'altre podria actuar de secretari. La segona finalitat seria buscar i aunar recursos, ço es oferir tots en nom de lo que representen i en el propi l'apoi més decidit i més entusiasta an el projecte del restabli-

ment de la fira; per fi el tercer objectiu seria dirigir-se al Ajuntament en el sentit ja indicat més amunt.

La comissió gestora composta dels set elegits per la reunió i pels dos regidors, començaria a treballar en tres sentits: un per la propaganda, l'altre pel medi i l'altre pel procediment. El primer el deixem an el seu alt criteri, encara que 'ns permetem senyalar dos coses, unes fulles populars explicatives, i cartells anunciadors. El segon es indubtablement el més important, per ser el més substancial; nosaltres buscaríem els medis següents: 1er. Una regular subvenció del Ajuntament, cosa ben natural tant més si es té en compte que l'obligació de aquella corporació es contribuir d'una manera ben activa a lo que representi un interès públic; si l'Ajuntament sigui com sigui no hi contribuís, nosaltres ja no sabem per quan guarda els seus recursos.—2on. Captant la voluntat de tothom, amb la seguretat de que tothom contribuirà; el nostre egoisme individual sens dubte no arribarà a un grau tant excessiu que no'ns permeti socorre una obra aixís.—3ra. Demanant a totes les societats una contribució.—4ta, si es convenient dirigir-se a la Diputació. Açó sense els altres medis que seran iniciativa de l'alt criteri de la Comissió.

En tercer terme deu preocupar-se aquesta del procediment; si es que 's vol restaurar la Fira de Sant Isidre, ara que està en la nostra mà procurem fer-ho un xic bé, procurem que respongui al bon nom de la vila. Amb aital propòsit, nosaltres fariem entre altres coses un Concurs de bestiar boi, per exemple, amb premis en metàl·lic, cosa que per ser la primera vegada que 's fá a Torroella, seria un estímul poderós per a que la concurrència de bestiar fos més numerosa i més seleccionada; per aquest Concurs nomenaríem un jurat tècnic o per lo menys entés i atendriem un sens fi de detalls per a que l'acte tingués l'importància que li pertoca. Per fi procuraríem buscar algún altre atractiu per a cridar més l'atenció de la gent de la comarca.

* * *

Amb una orientació aixís nosaltres amb gran fé i amb gran amor començaríem la tasca, que es més llarga de lo que a primera vista sembla i força delicada i molt transcendental.

¿Obtindrem la realització d'aquest propòsit? En Pons que no respira l'ambient actual de Torroella perquè n' està absent, no pot contestar aquesta pregunta. Nosaltres sols podem assegurar solemnement una cosa: si com esperem les circumstàncies son favorables a la nostra actuació, sinó aquest any, el 15 de Març de 1916 l'ATENEU MONTGRÍ i amb ell tot Torroella celebrarán amb la més pura alegria el restabliment de l'antiga Fira de Sant Isidre.

PONS.

FILOSOFIES

DIVAGACIONS

*Del más hermoso clavel,
pompa del jardín ameno,
el aspid saca veneno,
la industriosa abeja miel.*

De mel parlarem avui: Algú s'ha figurat que en Lucianus—qui diu en Lucianus, diu EMPORION—venia a amargar la vida, que anava a xuclar les diverses floretes de nostres costums, de nostra manera d'ésser, de nostre caràcter, per a treure'n verí amb que xucar les feridores puntes de fletxes disparades des de aquest quinzenari.

Oh no! Tenim el cor blà com la cera, els ulls tots badats de compassió i l'ànima tota xopa de romanticisme. Els enemics mateixos ens donen motius d'amor envers ells, pel favor que'ns dispensen de preocupar-se de nosaltres, humils cigales qui canten, canten sinó la plenitud del temps, al menys sa falaguera esperança.

Tenim els braços amples per a l'abraç. Ací hi ha un federal: saludem-lo, car son Pi i Margall era aquell home tant pregonament nacionalista, que aimava tant la filosofia.

—Veieu aquest jaumista? Admirem 'son esperit de santa Continuació en l'història del poble espanyol.

Allà ovirem un maurista: volem aprendre de ell el respecte per la llei, les austeritats polítiques.

I aixís tot Llunaire es en certa manera neutral, neutral com l'abella, inseguint la comparació de folletí novelesc de revista de modes.

O bé podríem dir en termes més precisos, que un Llunaire no es un polític entafurat en una gàbia, sinó un ben entés eclètic.

* * *

Els esperits debils estàn desenganyats; els esperits forts vacil·len en llur confiança de l'amor universal i l'acabament de les guerres.

Nosaltres, sempre optimistes—més optimistes potser, per un fenomen que no tractem avui d'explicar, en mig de la desgracia—encara creiem en la futura,—i no parlem d'un futur moltíssim llunyà—en la futura pau universal. Es fácil que per la pau definitiva, aquesta pau somniada, colosal, enorme, calgués aquesta estridència agudíssima, incomparable, de la guerra europea, com al magestuós pas del tren li calen les fresses estrepitoses de les barrinades.

El Catolicisme com en temps feudals amb

l'esclavitud minada per l'amor de Jesucrist qui iguala en veritat als homes, deixa sentir sa veu enèrgica i ferma en favor de la Pau mundial. I en terrerprofà se senten veus de convençuts més o menys eficaces, però amorosament atrevides.

L'Esperanto, mil voltes ridiculitzat, però tot i vigorós com mai, per més que molts avui el creguin enterrat en els camps de batalla, des de Inglaterra, des de Rússia i jo! conçoll desde Catalunya parla com mai de l'amor a tots els homes. Els amics de l'unitat moral d'Europa, capitanejats en nostra terra per en Xenius, van freguent els caps atrevits i pacificadors, per sobre 'l fum de la pólvora i les runes produïdes per la guerra.

* * *

Quelcom de guerra sorda també convulsiona nostra vila. Encara els anticuats odís polítics, les envegetes i les petites passions més o menys disfregades, malversen moltes energies. Però una idea pacífica, conciliadora, cultural, junta molts esperits selectes. La convulsió, com un petit fenomen sísmic, sotmou lleugerament nostre veinatge. A nosaltres ens fa l'efecte de que algú passejant-se en nostres carrers amb sabatetes de simolsa, intenta fer trepidar l'edifici de nostra cultura que avui per avui ja te fonaments respectables. Tot passarà, que amb temps i palla maduren les nesples, i nosaltres combatuts avui i desajectats per alguns, veurem en dia no llunyà que no endevades havem treballat per la cultura i el civisme de nostra estimadíssima vila.

LUCIANUS

■ ■ ■ ■ ■

L'UTOPIA D'EUROPA

Devant del gran conflicte que 's desenrotlla a nostres ulls en mig de sang i de runes, se redreça en el enteniment esperitualista una visió irònica; es el palau que un dia bastiren les nacions aprop de aquell regne senzill i laboriós que s'ofereix a l'Europa com a lloc on les potencies enemigues dirimeixin les seves questions. Com un espectre del passat el palau de La Haya recorda encara convencions acceptades i tractats confirmats. Un dia els internacionalistes havien cregut donar el pas gegantí que obria nous camins al desenvolupament social establert a base de la pau; més avui plorarem apesats per haver contribuït a una ficció que 's traduïa en una pau armada que en les aigües del Aisne ha degenerat en una lluita incomparable, com si 's volgués demostrar que la ciencia jurídica amagatzemada en aquell famós palau no era més

que una de tantes formes per les que homes passen en la consecució d'un fi determinat.

No; aquell principi d'equitat que s'invocava a fi de resoldre les qüestions internacionals dintre les normes de justícia, dintre els principis de dret, era evident que no estava en el cor dels contractants; sots de pràctiques cortisanes, baix el somriure diplomàtic d'homes d'Estat, de cor fret i màquiavèlics per naturalesa, era evident que l'Europa se preparava per al daltabaix més immens que registrarà l'història, era evident que 'ls pobles al firmar els seus compromisos, tramaven ja en els seus cervells, plans i més plans per a desfer-los; estaven segurs que 'l dia en que 'ls convingués romerien impunement lo pactat i passant el Rubicó agafarien les armes per a lograr les seves aspiracions. Era clar que l'Europa, callant s'armava per a trobar-se en els camps de batalla, ressucitant temps oblidats, retrocedint alguns segles en el llibre de la història, i donant l'espectacle sens igual de sobrepujar en ses gestes als temps que miràvem amb horror, quan en nostre infantesa recorriem les seves pàgines.

Ni la raó portada a son major desenvolupament en intrincades teories filosòfiques, ni la religió amb son esperitualisme, han pogut infiltrar en els homes de nostra època el veritable principi de la fraternitat humana. I tanta filosofia davant del més insignificant bofart, ha vingut a terra amb estrèpit.

Comparem: el segle vint passarà per sobre dels cadàvers per a engendrar una altre utòpica edat; i les generacions futures al repassar les cròniques del nostre temps, podran establir la seva continuïtat amb els primers segles, sense que llurs intel·ligències notin cap diferència, com si el pas dels segles fos una cosa tant lleugera, que no dongués lloc al enteniment per a aprofitarse de les veritats que ensenyen.

Entre la manera de dilucidar les seves qüestions els antics pobles i els homes de nostra època, els futurs escolars no veuran més que perfecció en el procediment, com si el temps que ha passat enlloc de donar a la raó un major desenrotlló per a arribar a una major harmonia social, no hagués tingut altre objecte que aguditzar els cervells per a buscar un extermini més ràpid.

Els primers pobles lluitaren per a arreglar ses qüestions; els pobles més avençats les resolen pels mateixos procediments; les naixents repúbliques americanes viuen entre les vicissituds de la lluita; i la vella Europa cansada d'arreglar pacíficament ses qüestions busca també la lluita. L'utopia de La Haya degenera en el tronar dels canons. ¡Trist destí de la existencia dels pobles! Un altra il·lusió que s'esbaïeix.

J. M. PAGÉS GARCÍA

• E E O S •

UN estimat amic barceloní, En Josep Maria Batista i Roca, ens ha enviat una fulla-enquesta sobre folk-lore dels vents i de les tempestats. L'enquesta a que ens referim va encaminada a sapiguer quines siguin les supersticions, les oracions, les pràctiques de que es serveix el poble per a evitar el malt temps, com lliurar-se de bruixes, mals auguris etc, etc. El resultat obtingut en totes les encontrades de Catalunya donarà origen a un estudi interessant sobre aquesta matèria.

Nosaltres al rebre la comanda hem pensat ocupar-nos d'ella com se mereix; per açò hem encarregat l'enquesta al enginy i a l'activitat del company Puig-pey.

Aquest treball serà potser la base d'un extens estudi de les coses que 'ns son propies. El «localisme» serà el nostre nort fonamental i sobre d'ell sabem que un altre company pensa ocupar-se'n extensament en pròximes ocasions.

Veusaquí com un fet que en si sembla insignificant, pot ser motiu d'una obra de veritable transcendència.

TRADICIONALISTES en l' ample sentit de la paraula, estimem fonament les nostres coses, som uns enamorats de les nostres coses per petites, per insignificants que elles siguin, i entenem que aquesta tendència la devem anar accentuant en el transcurs de la nostra vida.

Nosaltres inaugurarem amb aquestes ratlles una serie de comentaris frèvolos, de comentaris curts, anàvem a dir simplistes, de tot allò que ens es propi, de tot allò més característic de la nostra vila.

Aquestos inoqües comentaris serán el petit òbul d'amor que apuntarem a l'obra de reconstruir en sa totalitat l'ànima del troç de terra que 'ns sustenta. I açó també estarà en concordança amb aquell localisme a que ens havem referit anteriorment.

AQUETS diumenges de quaresma, bruns i seriosos, en que els devots de Terpsícore senten la nostalgia de les festes plenes de balls i brigit, tot Torroella va al Cine. I el Cine està ple de gom a gom, abundant-hi les parelles. L'atmosfera està impregnada d'un vaf d'usurda. S'acaba una pel·lícula, s'encenen els llums i s' noten cambis precipitats de posició...

Les venedorès de cacauets pregonen, incansables, la seva mercaderia en mig de general

crídia. S'apaga la llum i es projecta una pel·lícula sentimental. A una dona del meu costat se li humitegen els ulls. Devant meu, quatre damiselles, poncelles tot just florides, parlen de viatges d'amor:

— Venecia em fe el cor robat, diu una.

— I a mi el seny, afegeixen les altres.

De les camarilles cauen apoteósicament riuats d'escorfolles de cacauets...

Vetaquí, lector, el Cine d'aquets diumenges de quaresma, bruns i seriosos.

HA començat ja en les ciutats la temporada «taurina». De nou posarem els nervis en tivantor. De nou l'apòstol Eugeni Noel fulminarà airat sos anatemes. Tornarán les multituds a ubriagar-se de sang i sol. El casticisme de mes enllà del Ebre, imperarà chulescament. I tot aquesta febre flamenca repercutirà en nostra vila com cada any, i en les tertulies i cafès es discutirà conciençudament de braus i «fenómenos», i en els passeigs donarem amb els bastons «estocadas» als arbres, marcarem en els padrissos amb istil i valentia «pases de frente por detrás» i direm a la primera noia que passi:

— «Es usted más salá que er Gayo».

La cultura? La civilitat? ¡Quin riure!

PATRIMONI dels torroellencs es a més de la grisor, la calma; una calmositat fenícia, d'home pràctic, de cervell aritmètic i peus plomigios, de voluntat excel·lent pero d'energia morfinada. Una calma sempre sota zero que tendeix a la limitació, que degenera a vegades en toguderia.

Nosaltres confesém llealment que entre un calmós-togut i el rellotje de la vila, no sabriem pas a qui escullir.



BALADES DE L'IL·LUSIÓ

II

L' AIGUA

Es filla del bes tebi del sol sobre la neu pura. El seu breçol vá ser un córrecombrivol i feréstec. Per açó al venir a la vida, l'aigua llença un sospir de tristesa... Havía nascut en una tomba...

Ellá veia per una esclatxa una partícula de cel i de tant en tant un rajolí de sol difonia les tenebroses ombres del avenc... L'aigua tressentia una vida de clarors i de celatges i s'escorregué sobre la roca mare, com un plor a causa del seu esclavatge...

Un dia i altre dia rebia la visita de la llum i el

cel li mostrava els seus encants... i l'aigua penava, penava la seva trista naixença.

Un jorn el deslliurador cantà a defora.... el vent impulsà l'aigua i l'aigua entre 'l rocam se vá escorre en díminuts fils d'argent...

... L'aigua perd la noció del ser... i en un crit selvatge de gaudiment... se llença rostos avall cap a lo desconegut...

L'aigua no 's cansa... veu la verdor de la plana i cap allí corre adelerada... brinca i salta com un caball sens fré, ara 's tomba intrépida per la cascada; ara forma un llac en un replá; ara 's vessa esbojarrada per una torrentera... pro sempre, sempre devallant.

La sedueix la verdor, la llum i la canturia dels ocells....

Sent el baume d'una flor del marge i en ella fita tot el seu ser...

L' aigua ja sab lo que es l' encís, l' il·lusió, l' amor...

Vol deturar-se i no pot, una força secreta cap avall l'empeny... La petita herba de la prada l' atrau; fá un esforç i es deslliura per sempre.... Ja és mestressa de sí mateixa..

Oh! allí veu una margaridoia humil... cap allí se'n vá...

L'aigua en un titilleig suau tremola, tremola de il·lusió, d'amor...

La margaridoia la reb amb un somriure, rejoveix la seva vida i contenta llença al vent la seva flaire... *amb ella s'escapa l' essència de l'aigua...* Ja aquesta sols viurá lo que duri la flor... Un dia...

L' il·lusió ha mort a l' aigua.....

MARCEL TORROELLA

■ ■ ■ ■ ■

COMENTARIS D'ACTUALITAT

LO QUE MORT

Abeint la norma que 'ns varem proposar l' últim dia, al inaugurar els nostres modestos comentaris sobre «política econòmica», tindriem que seguir

HOTEL PENINSULAR

GIRONA

■ ■ ■

Aquest Hotel se distingeix pel seu servei esmerat, per la seva confiança, i

* pels seus preus econòmics *

■ ■ ■

Carrer Nou o del Progrés : GIRONA

parlant de les doctrines i dels nous procediments proclamats per la ciencia econòmica moderna. Pro la força de la realitat imposant-se avui an el nostre voler, torç els propòsits senyalats per a mirar un xic dintre de nosaltres mateixos i examinar lleugerament la nostra situació interna.

Per de prompte un contrast fonamental presenten les aspiracions de Catalunya amb les mides preses pels nostres tristos governants. Aquelles aspiracions son el resúm d' una existencia feconda que voldria vessar-se en saludables influencies a son entorn; elles representen els anhels d' un poble que sent bategar un esperit jove i treballador, que encongit dintre el raquitisme que l' envolta, suspira per horitzons més amples, per espais més purs. Les mides preses pels nostres governants son l' antagonisme d' aquelles ansies; representen la fallida d' una política funesta, son com les derrerries d' una existencia que fineix.

Mentres per a un cantó la realitat i la vida se personifiquen i se toquen amb les mans; per l' altre la ficció perenne del centralisme, de la política castellanista, te l' eficacia del fum que s' evapora i del núvol que passa. Aquella realitat se concreta en nobles intents plens d' un gran sentit pràctic; la ficció, el fantasma, l' ombra de la nostra política directora, s' entreté en lluites xorques de personalismes i de favors, i com a mida trascendental i única acorda el tancament de les Corts, se' ns dupte per a evitar els esquitxos de la política menuda i de pasteleg, que tant priva en les altes esferes de la governació espanyola.

Ara la paradoxa de la nostra manera de ser, se manifesta amb tanta cruesa, es tant monstruós lo que está passant, que tots els caps que encara pensen els i tots els esperits que encara senten, se giren plens de fàstic tot apartant els seus ulls del podrimener general, auguri d' una descomposició total inevitable. Realment l' oblidar els sagrats interessos del país en moments de vida o mort, per a donar satisfacció a uns homes que no representen cap alé d' opinió i que no tenen mes poder que 'l de la baixa intriga enderrocadora d' un ministre inepte, es una cosa tant infame que vé a constituir un veritable crim social.

Nosaltres voldriem comunicar a tots els que' ns llegeix la repugnancia que' n aquest moments sent la nostra ànima, sempre optimista, sempre generosa, sempre jove; no sabém, no podém resistir un mot d' execració que instintivament surt dels nostres llavis, que irresistiblement surt de lo més recóndit del nostre cor.

Es tot el nostre ser que 's revolta contra l' estulticia i l' inutilitat dels governs; es tot un esperit que vessa d' amor, que anhela amb un ansia gairebé fol·la el supréu benestar de la nostra terra.

No importa lo que passa; ara més que mai creiem

que'l poble ir  tinguent consciència de la realitat; ara mes que mai creiem que un poble com el nostre deu sortir i sortir  de la seva passivit t present i tirar  pel dret passi lo que passi; vingui lo que vingui, que mai serà pitjor que lo que ara està passant.

■ ■ ■ ■ ■

ELOGIS

CAROLINA

Al parlar avui de una altra Carolina, totes dues prou encisadores, en Josep afegir  an aquesta el sobrenom de Promesa per diferendiar-la de l'altra; perque si aquesta pot ser-ho també de un moment al altre de fet encara no ho es que sapiguem. De manera que ara anem a començar l'elogi de Carolina Promesa.

A semblança de la seva gr cil germana es també rossa, encara que no tant. Es un altre matis de r s poguent-se classificar la una de r s-bronze i l'altra de ros-or. Es xica i riallera y la seva cara es de correct ssimes faccions. Te la particularitat de sofocar-se tot de cop, i tornar-se molt vermella i parar en sec el riure; però, totseguit que torna el riure, la vermellor de les seves galtes fines se f n com per encant i torna la seva habitual blancor un xic rosada. Se podria dir, metafòricament, que a dins de la cara se li enc n i se li apaga una claror intensa que fa afluir ones de sanc a la pell. El conjunt de totes les gràcies de la cara, el mirar tant dolç, el riure discret, els llavis, la rojor, el front pur sota la seda dels cabells, se resumen en la gr cia de la simpatia, que es pot dir que les compensa a totes. I aquesta es tan forta en la cara de la Carolina que jo n  he vist ningú que al v ure-la per primera vegada no quedi encantat d'ella i no s'endugui la llum de simpatia que s'escampa d'ella.

Que mes direm? Avui cal obrar amb molt comediment, perquè entre la Carolina i en Josep, hi ha una poderosa influencia i cal, abans que tot, dir coses que no desplaguin al prom s. Encara que, en el terreny discret de l'elogi entusiasta, en Josep pensa que, si mai ell se troba en cas semblant, com mes li elogiin les perfeccions de la Promesa, mes content estarà i mes agrait quedar  a qualsevol Josep de qualsevol F brica que escrigui Elogis calorosos a les noies de la seva localitat.

Establert aquest precedent, se podrien dir tantes coses de aquesta nova Carolina, que no se sab per on comensar.

Barcelona la té tot l'hivern. Els diumenges, a última hora de la tarde, entre la multitud de les Rambles massa plenes a la sortida del Liceu, la trobem quasi sempre. Porta al costat al Prom s venturós i més enllà van les seves admirables germanes, una que ja va de llarc i una que encara va de curt. La mà al barret dibuixem una ample salutació i seguim enllà. Però aquella aparició ja ens ha santificat el diumenge.

Esperant l'istiu, durant el qual en Josep es regala mes sovint amb la contemplació d'aquestes germanes admirables, de aquesta familia que all  forma un nucli de belleses rosses ajuntant-s'hi la cosina Maria; en Josep que ja f  prop de mig any que no ha vist la F brica, clou l'elogi discret de la gentil Carolina d'avui, de la bella Carolina de

dem , a la qual desitja totes les ventures, sempre al costat del Prom s, que ja no serà Prom s com en els vespres barcelonins de la Rambla massa plena.

JOSEP DE LA F BRICA

■ ■ ■ ■ ■

LA FIRA DE SANT ISIDRE

El projecte de restabliment de la fira de Sant Isidre sembla cada dia més realisable.

L'Ajuntament se mostra disposat a apadrinar-lo i en l'Ateneu i altres societats l'entusiasme es sobrer, per a crear l'ambient necessari.

Cal esperar que Torroella sortint de la seva apat a sabr  fer lo que han fet pobles de menys importancia.

Cal que l'ego isme no malbarati ara les bones iniciatives.

No es necessari fer grans dispendis, ni molestar abusivament a ningú; empr  tots podem contribuir-hi amb una petita quota.

L'esforç de cada un per petit que sigui es sempre apreciable.

Si tots ajudem encar que en petita escala, se pot acudir al poble per a totes les obres que puguin beneficiar-lo.

■ ■ ■ ■ ■

CONCURS D' HISTORIA - - DE CATALUNYA

PRIMERA LLISTA DE CONCURSANTS

Presentats per D. Eliseu Carbó, mestre de Ull :

Miquel Vicens Gou, Ramón Jaume March, Lluís Darn  Cros, Ramón Batlle Dalmau, Pons Valentí Pons, Narcís Esteva Bellapart.

Presentats per D. Francisco Font, mestre de Estarlit:

Ramón Borrat Sol s, Francisco Camps Serra, Albert Prats Arqué, Rafel Massaguer Nadal, Pere Pag s Bota, Pere Mir Prats, Sebastià Prats Teixidó, Pere García Pag s.

Presentats per D. Pere Blasi, mestre de Torroella:

Ramón Castells, Josep Gali, Basili Serra, Mateu Ballester, Lluís Bech, Grau Navarro, Pere Vicens, Agustí Massaguer, Manel López, Joan Marqu s, Pere Agustí, Josep Ferrer Domingo, Pere Ribot, Joan Martinoy, Josep Vil , Joan Durán, Ramón Mitjà.

Presentats per Mossen Francisco Viver:

Lluís Bonet, Josep M.  Roig, Lluís Bataller, Joaquim Casellas, Ernest Roig.

NOTICIES

Próxima vetllada.—La secció d'aficionats de l'Ateneu Montgrí està preparant una important vetllada que promet constituir un aconteinement.

S'enseja el celebrat drama den Morató «El Tresor» i la peça «La maleta del oncle»

Se conta amb la cooperació de la molt aplaudida actriu AGNA MORERA, una de les que més brillen en l'escena catalana i Eularia Durán.

La vetllada tindrà lloc molt aviat.

L'escàndol del Cine.—Cridem l'atenció dels senyors propietaris del Cine sobre l'escàndol que 's promou en cada sessió. Desde la camarilla els mals educats, tiren amb la la consegüent molestia dels de baix, esclafolles de pinyó, d'avellanes, de cacauets, peles de taronja i fins escupinyades. Les criatures amb la seva cridoria excitan els nervis del mes poc delicat, al mateix temps que 's barallen i tiren els banc i cadires per terra amb perill d'esguerrarse'n algú.

¿No podrien acabar aquets abusos? A nosaltres ens sembla que sí. Prohibint el vendre, dintre el local els nomenats *projectils* i no deixar entrar les criatures de menos de dotze anys que no vinguessin acompanyades d'alguna persona major i amb l'obligació de tenir-sels al seu costat.

Pro Zones Neutrals.—L' Ajuntament de Torroella i l'«Ateneu Montgrí» han enviat la seva adhesió a la Comissió directora de la campanya en favor de la concessió d'aquesta importantíssima millora.

Una obra benèfica.—Als sentiments caritatius de les senyores torroellenques, se deurà el que nostra vila, pugui contar amb una institució benèfica que pot fer gran bé a la classe necessitada.

Se tracta de la fundació n'un rober denominat del «Niño Jesús de Praga». L'objecte en tots sentits lloable d'aquest rober, es el de repartir robes confeccionades, entre els infants de les cases pobres.

Els detalls preliminars s'han fet ràpidament. Les socies inscrites son ja nombroses, aixís com les senyorettes que s'han ofert per a treballar.

La Junta ha quedat constituïda en la forma següent:

Presidenta honoraria, Exma. Sra. Comtessa de Torroella de Montgrí: Presidenta efectiva, Donya Trótola Lorenzo: Vis-presidenta, Donya Ramona Furest de Marqués; Tresorera, donya Dolors Pujol de Blasi; Vis-tresora, donya Aurora Mercader; Secretaria donya Enriqueta Boy de Murtra; Vis-secretaria, donya Filomena Vilá Vda. de Roig; Vocals, donya Joaquina Rusalleda de Vilá i donya Aurora Casanovas de Simón; Robera, donya Pilar Bataller: Auxiliars Secretaries, Dolors Hospital, Maria Carerras, Gracia Mercader, Maria Romaguera i Joaquina Mundet.

Al felicitar coralment als organitzadors, els hi oferim nostra cooperació i desitgem que quedi definitivament consolidada tan benèfica obra.

Cultura.—Hem sentit a dir que 's preparen grans reformes en l'escenari del «Círcol de Catòlics».

També tenim entès que sovintejaran les funcions dramàtiques, per a les quals s'està preparant una secció formada per nois de poca edat.

Eus complavem en felicitar an els qui treballen per tant importants mellores.

SE VÉN UN TRULL

en estat immillorable i condicions ventatjoses.

Donará raó: SALVADOR LLORET, Passeig del Marqués de Robert.

D'eleccions.—Afectant les properes eleccions provincials a varies poblacions de la nostra comarca, donarem una noticia dels candidats que aspiren an el càrrec de diputat.

N'Agustí Riera, regionalista; En Josep Coromina, datista; En Laureano Dalmau; nacionalista; En Carles Huguet, jaumí; N'Artur Vallés, lliberal i N'Andreu Tuyet, maurista.

El que indubtablement ofereix més sòlides garanties d'èxit es l'actual President de la Diputació, l'eximí patrici N'Agustí Riera, que tantes simpaties i tants afectes compta entre nosaltres.

Una altre detenció.—Ha sigut detinguda a Parlabá una dona dita Llucia Ferrer, que va disparar varis trets an el seu marit Josep Coll, que resultà ferit en el llavi superior. Se creu que's tracta d'un cas de bogeria.

Naixement.—La distingida senyora Mercé de Travy de Campá, ha donat llum amb tota felicitat a una xamosa nena. Fem present an els pares i demés familia l'expressió del nostre goig més sincer.

Gestions.—A gestions del diputat d'aquest districte Sr. Peyra s'ha disposat l'execució d'un camí veinal de Garrigolas a Vilopriu; la reparació del pont de Verges i la propera subasta de la carratera de Sant Mori a Colomés.

El ministre de Foment ha ofert firmar l'aprobació definitiva del projecte de carretera de Vulpellach a la platja de Pals, amb arreglo a les reclamacions fetes per varis pobles.

Ens complaem en poguer consignar alguna vegada possibles millores pel nostre districte. Fem vots per a que's tradueixin en realitats.

Autorització.—Segons havem llegit, el Rectorat ha concedit autorització a donya Maria de les Mercés Baró Cinté, religiosa del Sagrat Cor, per a establir un col·legi oficial de noies en nostra vila, amb limitació per a setanta cinc alumnes.

Contrabando.—El dia 23 del passat Febrer al carrer del Roser, fou detingut pels carrabiners un carro que conduïa bultos de tabac.

Sorteig de quintos.—Els moços allistats aquest any, amb llur respectiu número, son els següents: 1, Joan Massaguer Pagés; 2, Josep Rubau Coll; 3, Josep Vilanova Piferrer; 4, Pere Pou Murtra; 5, Josep Moret Prats; 6, Joan Riera Costa; 7, Francisco Llos Caritg; 8, Jaume Oriell Boher; 9, Celestí Sureda Casamort; 10, Tomás Terradas Serenó; 11, Ferrán Puig Serra; 12, Josep Escarrá Baró; 13, Francisco Massaguer Prats; 14, Pere Sens Pericay; 15, Pere Puig Puig; 16, Ignasi Escuder Valls; 17, Francisco Matas Dalmau; 18, Miquel Pons Roig; 19, Joan Molá Viader; 20, Emili Aleñá Gibert; 21, Joan Radressa Isern; 22, Narcís Busquets Creixell; 23, Joaquim Aleñá Mató.

Els Montgrins.—Han vingut a formar part de l'orquestra «Montgrins», el reputat professor don Ramón Rosell, notable solista de flauta i tenor, i nostre compatriota don Josep Ribera, aprofitat violí i tiple.

Sabem que nostra orquestra emprén un ferm treball de preparació a fi de consolidar la seva fama indiscutible.

Campanya Zones Neutrals.—En el local de l'Associació Autonomista Catalana, de Sant Feliu de Guixols, se celebrà un important acte en favor d'aquesta lloable orientació econòmica. A més d'altres coneguts oradors, hi parlà nostre bon amic i company, en Joaquim de Camps i Arboix, qui explicà molt eloqüentment els conceptes de lo que son les Zones franques i posà de manifest les grans ventatges que la seva implantació reportaria. El parlament de nostre amic fou molt celebrat per la nombrosa concurrencia que assistí a tant important acte.

Millora.—Donya Lluïsa Bastida esposa de nostre amic en Joan Sèculi, ha sigut operada brillantment en la clínica del conegut especialista Dr. Pujol i Brull de Barcelona.

No cal dir quant ens alegrem d'aquest felíç resultat.

Sol·licitació.—El nostre distingit amic i sotscriptor en Ramón Galibern, ha sol·licitat l'efectivitat del càrreg de Jutge Municipal d'aquesta vila.

Trasllat.—Nostre amic i sotscriptor en Joaquim Vilallonga, ha traslladat la sasteria a la plaça de la Constitució, en local molt ben decorat.

Campanya electoral.—Diumenge prop-passat se celebraren mitings a La Escala i Ventalló, en els que a més d'altres oradors, hi parlaren, per cert molt eloqüentment, els nostres apreciables sotscriptors Albert de Quintana i León i Josep Sastre-gener.

Llibre rebut.—L'«Ateneu Montgrí» ha rebut de l'Ajuntament de Barcelona un voluminós llibre, informe que dit Ajuntament eleva a les Corts sobre el projecte de llei autoritzant al govern per a concedir l'establiment de zones franques.

Pels socis de l'Ateneu.—Pròximament se donaran pel professor D. Pere Blasi una tanda de conferències sobre «Història de la civilització».

Els socis que desitgin inscriure's poden firmar amb el seu nom en la llista que s'obrirà a Secretaria.

La parada de sementals.—El 27 del mes passat arribà a Torroella la parada del dipòsit de sementals, dirigida per l'entusiasta i molt amable sargento D. Antoni Legado Chacón, qui porta a les seves ordres dos artillers.

La parada se compona de tres hermosos exemplars que sembla hauran de satisfer completament les exigències dels nostres pagesos.

El semental Jongleur, Norfolk-bretón que vé per primera vegada a Torroella, es un verdader tipus amb tots els caràcters de la raça Norfolk-bretona, negre de 1'62 metres d'alçada. Ha substituït al acreditat reproductor Bosphors que tants i tants immillorables productes ha deixat durant els anys que ha verificat la cubrició en aquesta comarca. El semental Feroncern de capa obero i una alçada de 1'66 metres i Joyeux de capa alassana i una alçada de 1'60 metres son també magnífics caballs.

Des de el primer del corrent ha quedat oberta

dita parada. Esperem que 's veurà concorreguda, corresponent als que 's desvetllen per a beneficiar la ganaderia i millorar la raça caballar a Catalunya.

Detenció.—La Guardia civil ha detingut a Miquel Garriga Grau, natural de Roses, com autor presumpte d'alguns danys causats en varies embarcacions de l'Estartit, propietat den Pere Massaguer, en Pau Ripoll, n'Eduard Riberas, en Victorià Marqués i en Manel Figueras.

SINDICAT AGRÍCOL

Operacions fins a fi de Febrer de 1915

COBROS

En caixa 1er. Janer	17'95
Entradas i quotes socis	34'00
Per vendes mercaderies	3972'30

	4024'25

PAGOS

Per devolucions a Caixa Rural	666'55
Per personal i lloguers	10'80
Per varis	14'80
Per mercaderies varies	1765'20

	2457'35

Existencia en Caixa per 1er. de Març 1556'90 Pts.

CAIXA RURAL

COBROS

En Caixa 1er. Janer	4604'32
Per devolucions varis prestams	1302'30
Per Interessos de varis prestams	28'05

	5934'67

PAGOS

Per interessos a imponents	1'85
Per prestams a varis	3240'40

	3242'25

Sobrante en Caixa per a 1er. Març 2692'42 Ptas.

REGISTRE CIVIL

Moviment de població durant el mes de Febrer

NAIXEMENTS

Dia 2, Josep Pons Ballester; dia 3, Maria Elena Blasi Pujol; dia 5, Joaquim Alabau Vilà i Rosa Solà Masferrer; dia 10, Joaquina Viñas Riembau; dia 14, Martí Massó Matas i Joaquim Vilà Vilà; dia 15, Josep Font Serra; dia 20, Narcisa Cristofol Planas; dia 23, Josep Martí Sabrià i Francisco Soler Pérez; dia 27, Enric Brull Escudé i Alberto Elias Amer.

DEFUNCIONS

Dia 1, Margarida Planas Puig, 85 anys; dia 5, Joaquina Llopis Capellà, 60 anys; dia 6, Joan Masjuan Teixidor, 63 anys; dia 8, Rosa Pascual Candal, 65 anys; dia 11, Francisco Pagés Pujol, 79 anys i Maria Isabel Fàbregas, 80 anys; dia 18, Elvira Subirana Poch, 74 anys; dia 19, Carme Mias Riera, 78 anys; dia 20, Joan Pujadas Colomer, 83 anys; dia 21, Clara March Fornells, 53 anys; dia 25, Margarida Sabater Masjuan, 23 mesos.

MARIMONIS.—Cap.

Imp. de P. Ribas —Palafrugell — Teléfono 362

Representanta Torroella : D. Eduard Vinyas, Carrer de Sant Agustí 36